

derfor horte for den autoriserede Læges Vedkommen. Og fordi det er en Conseqvents af Friheden, at man aabner Døren ogsaa for den ikke autoriserede Lægevirkksomhed, derfor skal man dog ikke med det Samme forvirre Begreberne ved at tale, som om der ingen Forskjel var paa denne og den autoriserede Lægevirkksomhed, og som om den sidste kun var et for Løn og Lede overtaget privat Arbeide, hvorfor han var ligesaa meget og ligesaa lidt ansvarlig som den ikke Autoriserede. Den prøvede Læge staaer ganske anderledes ved Udførelsen af sit Kalbs Pligter end den, der, uden at være kaldet og uden at være prøvet, foretager sig Noget, som han selv allerførst maa betvivle at være istand til at udføre.

Jessen: Jeg beklager aldeles ikke at kunne give den sidste meget ærede Taler Medhold i hans Raisonnement mod, hvad jeg tidligere har fremført. Jeg skal med Hensyn til dette Punkt først tillade mig ligeoverfor den høitærede Justitsminister at bemærke, at jeg ikke har meent, at den autoriserede og den uautoriserede Læge skulde stilles i Klasse sammen med Hensyn til Ansvar, men at jeg tværtimod er ganske enig i, hvad den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kred (Bloug) ytrede, at den autoriserede Læges Ansvar bør være meget strengere end den uautoriseredes. Naar den sidste ærede Taler nu hertil bemærkede, at den autoriserede Læge handlede i Bevidsthed om, at han forstod sig paa, hvad han foretog sig, og at han forstod sig paa at finde de rette Midler mod Sygdommen, medens derimod Kvaksalveren, som jeg for Rortheds Skyld vil kalde den uautoriserede Læge, handlede i Bevidsthed om, at han ikke forstod sig derpaa (Madvig: Nei, om, at han ikke var prøvet.) eller ikke var prøvet, saa skal jeg derpaa svare, at jeg ikke troer, at dette Raisonnement og den derpaa byggede Forskjel paa nogen Maade er berettiget. Jeg antager, at Kvaksalveren staaer ligeoverfor den Syge med den samme Bevidsthed om, at han veed eller ikke veed Midler mod Sygdommen, som den autoriserede Læge; handler han anderledes, da begaaer han jo en forsættelig Forføelse, hvad jeg ikke har talt om. Naar den ikke autoriserede Læge staaer overfor

en Syg, maa han vide med sig selv, om han troer at kjende Midler mod Sygdommen eller ikke, og, hvis han ikke troer at kjende saadanne Midler, bør han, hvis han handler samvittighedsfuldt, opgive Curen; hvis han handler anderledes, handler han samvittighedsløst. Men affurat paa samme Maade staaer jo den autoriserede Læge. Naar det ærede Medlem har sagt, at den autoriserede Læge var pligtig til at handle, maa jeg paa det Bestemteste benægte dette; han er slet ikke mere forpligtet til at handle i tvivlsomme Tilfælde, end den uautoriserede Læge er det. Begge have de det i deres Magt at vise den Syge fra sig og at henvise ham til Andre, som forstaae Sagen bedre. Jeg troer ogsaa, at det er Praxis blandt Lægerne, naar der forekommer Tilfælde af farlig Bestaffenhed, som de ikke tør paatage sig selv at anvende Midler imod, at de saa sige til Patienten: „Jeg tør ikke paatage mig den Risiko at foreskrive Midler mod Deres Sygdom; jeg maa anmode Dem om at henvende Dem til en Anden.“ At nogen Læge skulde, saaledes som det ærede Medlem udrykte sig, være pligtig til at handle i et hvilketsomhelst tvivlsomt Tilfælde, eller at han f. Ex., naar man kun tænker paa Chirurgicalle Tilfælde, skulde være pligtig til at foretage en Operation, som han indsaae burde foretages, men som han tillige indsaae, at han ikke havde Færdighed eller Kundskab nok til at foretage, det forekommer mig at være urimeligt. Han bør i dette Tilfælde, ligesom Kvaksalveren bør det, sige: „Jeg forstaaer ikke det Tilfælde; De maae søge en anden Læge.“

Rielsen: Jeg kan ikke nægte, at jeg har modtaget nærværende Udkast til Lov om ikke autoriseret Lægevirkksomhed med megen Betænkelighed, og jeg har under Forhandlingen her erfaret, at jeg ingenlunde staaer alene med en saadan Betænkelighed. Jeg har troet, at det var min Pligt at udtale den. Vi have endogsaa hørt den høitærede Minister udtale, at han selv har næret Betænkelighed ved at forelægge Lovudkastet. Jeg skulde være tilbøjelig til at troe, at selve den oprindelige Concispist af Lovudkastet har haft Betænkeligheder ved det; det forekommer mig nemlig, at Ud-